

DROGA DO ŚWIĘTOŚCI

Biuletyn Informacyjny

ISSN 2657-456X

Nr 6

Rok 2023

Sługa Boży
ks. Stanisław
Streich

Proboszcz Parafii
pw. św. Jana Bosko
w Luboniu
w latach 1935-1938

SPIS TREŚCI

Kim był Sługa Boży ks. Stanisław Streich?	2
Kalendarium procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha	4
Dwa ważne etapy procesu beatyfikacyjnego męczennika z Lubonia	12
Lubońskie Konwersatorium Historyczne	14
85. rocznica śmierci Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha – Luboń, parafia pw. św. Jana Bosko 27 lutego 2023 r.	16
Kazanie postulatora procesu beatyfikacyjnego z okazji 85. rocznicy śmierci Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha	17
Okazjonalne znaczkę i widokówkę ze Sługą Bożym ks. Stanisławem Streichem	21
Msza św. w intencji rychłej beatyfikacji ks. Stanisława Streicha w kościele pw. Świętego Krzyża w Kobylnicy, 18 listopada 2023 r.	23
Droga krzyżowa ze Sługą Bożym ks. Stanisławem Streichem z 27 lutego 2009 r.	24
Pielgrzymka z Kobylnicy do grobu Sługi Bożego	30
Ekshumacja	31

NA OKŁADCE

Sarkofag, w którym spoczywać będą doczesne szczątki ks. Stanisława Streicha w kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu

Ks. Stanisław Streich – Żabikowo, 1934 r.

Kim był Sługa Boży ks. Stanisław Streich?

Ks. Stanisław Kostka Streich urodził się 27 sierpnia 1902 r. w Bydgoszczy przy ul. Pomorskiej 53. Jego rodzicami byli: Franciszek Streich lat 25, urzędnik Zakładu Ubezpieczeń „Westa” w Bydgoszczy oraz Władysława Streich z domu Birzyńska. Obydwoje rodzice wychowywali się w rodzinach katolickich i patriotycznych. Sakrament małżeństwa zawarli w kościele parafialnym w Łobżenicy. Ich pierwszym dzieckiem był Stanisław, ochrzczony 30 września 1902 r. w kościele farnym pw. świętych Marcina i Mikołaja w Bydgoszczy. Stanisław miał jeszcze młodszych braci: Kazimierza, który zmarł na błonicy w wieku pięciu lat oraz Czesława

urodzonego w 1913 r. w Bydgoszczy przy ul. Chrobrego 12. Kiedy Stanisław otrzymał z rąk biskupa Wilhelma Kloske sakrament bierzmowania 30 maja 1915 r., przybrał na pamiątkę zmarłego brata imię Kazimierz.

W 1912 r., po ukończeniu trzech lat nauki w szkole powszechnej, Stanisław uczęszczał do 8-letniego gimnazjum humanistycznego. Naukę zakończył, już w wolnej Polsce, świadectwem dojrzałości Państwowego Gimnazjum w Bydgoszczy, wydanym 15 maja 1920 r. Już 28 czerwca tegoż roku, wysłał prośbę o przyjęcie do seminarium duchownego w Poznaniu i został przyjęty na studia. Następnie studiował w Gnieźnie. 6 czerwca 1925 r., z rąk ks. biskupa, sufragana poznańskiego Stanisława Kostki Łukomskiego, Stanisław Streich otrzymał święcenia kapłańskie.

W latach 1925-1927 studiował filozofię klasyczną na Uniwersytecie Poznańskim. Był również kapelanem Sióstr Elżbietanek, uczył także religii w poznańskiej Szkole Handlowej. W roku 1927 został wikariuszem w parafii pw. św. Floriana i Najświętszego Serca Jezusa w Poznaniu. W 1928 r. wyjechał do Koźmina, aby nauczać religii w Męskim Seminarium Nauczycielskim, a w 1929 r. został wikariuszem w parafii pw. Bożego Ciała w Poznaniu. Trzy lata później został z kolei wikarym w parafii pw. św. Marcina w Poznaniu. Proboszczem parafii w Żabikowie (pw. św. Barbary) został w 1933 r., po zdaniu egzaminu proboszczowskiego 1 lipca tego roku. Po objęciu tego stanowiska podjął starania o wzniesienie w okolicy nowego kościoła – we wsi Luboń. W 1935 r. powstała parafia pw. św. Jana Bosko (wyodrębniona z parafii żabikowskiej), której proboszczem został 1 października 1935 r.

27 lutego 1938 r. o godz. 10.00 ks. Stanisław rozpoczął Mszę św. Po odejściu od ołtarza zdjął ornat przy stole i skierował się ku ambonie, aby jeszcze przeczytać Ewangelię i wygłosić kazanie. Nagle, niespodziewanie dla wszystkich wyskoczył człowiek z wysoko podniesioną ręką i strzelił dwukrotnie do księdza, mierząc w jego twarz zwróconą w kierunku napastnika. Pierwszy strzał, jak się później okazało był tym śmiertelnym, gdyż kula przeszła pod prawym okiem, przebiła kość czaszkową i utkwiała w mózgu. Druga kula trafiła w podniesiony ewangeliarz. Ksiądz natychmiast padł do tyłu na prawy bok i już się nie poruszył. Po kilku sekundach zamachowiec zrobił krok naprzód i oddał dwa kolejne strzały w plecy ks. Streicha.

3 marca o godz. 11.00 odbyła się w nawie głównej po raz pierwszy Msza św., odprawiona przez ks. dziekana Adamskiego. Kazanie wygłosił ks. proboszcz Stefan Kaczorowski, a eksportacji zwłok do grobu dokonał ks. biskup Walenty Dymek. W pogrzebie wzięły udział liczne rzesze społeczeństwa. Również z rodzinnego miasta zmarłego, z Bydgoszczy, przybyło wiele delegacji tamtejszych stowarzyszeń i organizacji.

Pewne jest, że w obliczu tego dramatu wpływy organizacji lewicowych na mieszkańców znacznie zmalały. Wielu lubonian uczestnicząc w pogrzebie swego duszpasterza, w manifestacjach potępiających zbrodnię, jasno zdecydowało i określiło stronę, po której się opowiadają. Męczeńska śmierć ks. Streicha stała się ważnym komponentem dziejów Lubonia. Jest patronem jednej z lubońskich ulic. Ks. Stanisław, wierny sługa Kościoła i patriota polski, uzyskał palmę męczeństwa.

Kalendarium procesu beatyfikacyjnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha

Starania o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego na etapie diecezjalnym, męczennika ks. Stanisława Streicha (1902-1938), kapłana Archidiecezji Poznańskiej, proboszcza parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu, rozpoczęły się zaraz po Jego śmierci. Niestety, już na samym początku, napotkały obiektywne trudności związane z faktami historycznymi, które rozegrały się na terenach Polski. Najpierw wybuch II wojny światowej, a następnie usytuowanie powojennej Polski w ścisłej kontroli od Związku Radzieckiego.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że osoba tak gorliwego społecznika jakim okazał się ks. proboszcz Streich, była bardzo źle odbierana przez komunistów, którzy po II wojnie światowej na obszarze całej Polski wprowadzili dyktaturę opartą na ideologii marksistowskiej. Męczeńska śmierć ks. Stanisława zaledwie o dwa lata wyprzedziła zbrodnię katyńską, dokonaną przez ten sam komunistyczny ustrój.

Żywa opinia męczeństwa i świętości ks. Stanisława Streicha oraz prośby wiernych przyczyniły się do powstania licznych publikacji i inicjatyw, które stały się załącznikiem podjęcia na nowo odpowiednich prac organizacyjnych procesu.

1993 r.

Powstała pierwsza publikacja na temat zbrodni lubońskiej, autorstwa Stanisława Malepszaka i Ryszarda Jaruszkiewicza, pt. „Parafia św. Jana Bosko na tle historii Lubonia”.

1995 r.

Małgorzata Pryjda obroniła pracę magisterską na Wydziale Teologii na seminarium z Historii Kościoła XIX i XX w. pod kierunkiem ks. prof. dr hab. Zygmunta

Zielińskiego na Katolickim Uniwersytecie Lubelskim, pt. „Sprawa księdza Streicha na łamach prasy”.

27 lutego 1998 r.

W 60-lecie wspomnienia śmierci ks. Stanisława Streicha, ks. Karol Biniś proboszcz parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu zorganizował wystawę związaną z życiem i śmiercią przyszłego Sługi Bożego, a także z rozdawaniem obrazków z Jego wizerunkiem. W parafialnym „Caritas”

*Chcę być święty dla chwały Bożej
i zbawienia swej duszy, żebym mógł
chwalić Boga przez całą wieczność,
choćby w ostatnim kąciuku nieba.*

ks. Stanisław Streich

Rota przysięgi trybunału i postulatora na zakończenie procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha na etapie diecezjalnym w kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu – 13 kwietnia 2019 r.

zrodziło się wtedy postanowienie, aby w każdy poniedziałek, o godz. 15.00 modlić się Koronką do Bożego Miłosierdzia w intencji procesu beatyfikacyjnego.

2004 r.

Powstała modlitewna grupa, która podjęła inicjatywę regularnego odmawiania różańca w każdą sobotę, przed Mszą św. o godz. 18.00 w intencji szybkiego procesu beatyfikacyjnego. W tym samym czasie parafialny „Caritas” przy kościele pw. św. Jana Bosko obrał ks. Stanisława Streicha jako patrona.

2005 r.

Opublikowanie kolejnej książki Stanisława Malepszaka pt. „Luboń i okolice. Dzieje osadnictwa i dziewięciu parafii”.

4 listopada 2011 r.

Abp Stanisław Gądecki ustanowił postulatora procesu beatyfikacyjnego w osobie ks. dra hab. Bartosza Nowakowskiego.

2013 r.

Pod redakcją Piotra Pawła Ruszkowskiego ukazał się „Rocznik historyczny Lubonia” (T. III). Publikacja podjęła

temat zbrodni dokonanej na ks. Stanisławie Streichu, ukazując w sposób całościowy tło ówczesnych wydarzeń (ss. 57-94).

2014 r.

Pod redakcją Piotra Pawła Ruszkowskiego ukazał się kolejny „Rocznik historyczny Lubonia” (T. IV), odwołujący się do zbrodni lubońskiej w odniesieniu do ówczesnej prasy. (ss. 69-132).

29 października 2014 r.

Postulator przedstawił Jego Ekscelencji pismo, w którym udokumentował wykonanie czynności procesowych. W trybie *ne pereant probationes* zgodnie z art. 82 instrukcji *Sanctorum Mater* w latach 2011-2012 przesłuchano 5 żyjących naczynych świadków śmierci kandydata na ołtarze: Stanisławę Błażejczak, Marianę Drajerczaka, Stanisława Malepszaka, Andrzeja Marcinkowskiego, Józefa Pawlickiego.

31 marca 2016 r.

Abp Stanisław Gądecki ustanowił nowego postulatora procesu beatyfikacyjnego w osobie ks. dra Wojciecha Muellera. Również za pozwoleniem władzy duchownej zostało udzielone *imprimatur* na drukowanie obrazków z modlitwą skierowaną do ks. Stanisława Streicha oraz z Jego wizerunkiem.

18 kwietnia 2016 r.

Archidiecezja Poznańska, jako powód sprawy, a nadto mianowany postulator procesu beatyfikacyjnego, w myśl wytycznych prawa kanonizacyjnego, zwrócili się do ks. abp. Stanisława Gądeckiego z formalną prośbą o rozpoczęcie dochodzenia diecezjalnego w sprawie męczeństwa kandydata na ołtarze ks. Stanisława Streicha.

5 października 2016 r.

Biskupi zgromadzeni na 374 zebraniu plenarnym Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie wyrazili zgodę na wystąpienie do Stolicy Apostolskiej z prośbą o rozpoczęcie procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha (1902-1938) z Archidiecezji Poznańskiej.

6 listopada 2016 r.

Ogłoszenie edyktu, w którym abp Stanisław Gądecki, zwrócił się do wszystkich, posiadających jakiegokolwiek dokumenty, pisma lub wiadomości dotyczące ks. Stanisława Streicha, aby zechcieli przekazać je do Kurii Metropolitalnej w Poznaniu, bądź do postulatora procesu beatyfikacyjnego do dnia 31 marca 2017 r.

26 stycznia 2017 r.

Watykańska Kongregacja ds. Kanonizacyjnych wydała *nilhil obstat* w sprawie rozpoczęcia procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha na etapie diecezjalnym. Do Kurii Metropolitalnej w Poznaniu dotarł dokument podpisany przez kard. Angelo Amato, prefekta kongregacji. Decyzja kongregacji to ostatni etap na drodze do procesu, na podstawie którego biskup diecezjalny może podjąć dalsze decyzje w oparciu o zgromadzoną dokumentację i opinie.

4 marca 2017 r.

Ks. abp Stanisław Gądecki mianował Komisję biegłych historyków celem zebrania pism niedrukowanych i dokumentów do opracowania wymaganej przez prawo Relacji.

21 września 2017 r.

Ks. abp Stanisław Gądecki mianował teologów cenzorów celem zbadania niepublikowanych pism ks. Stanisława Streicha.

Październik 2017 r.

Postulator procesu beatyfikacyjnego wydał książkę na temat zbrodni lubońskiej pt. „Błogosławiona krew – męczeństwo Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha”.

28 października 2017 r.

W kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu odbyła się pierwsza sesja procesu beatyfikacyjnego połączona z Uroczystą Eucharystią oraz ustanowieniem Trybunału w osobach: delegata biskupa, promotora sprawiedliwości oraz notariusza. Od tego dnia, temu szczególnie kandydatowi na ołtarze przysługuje tytuł: Sługa Boży. Natomiast Trybunał będzie kontynuował dalsze sesje mające na celu przesłuchiwanie świadków, poznawanie opinii świętości, cnót, a nade wszystko męczeństwa ks. Stanisława Streicha.

Zakończenie przez abp. Stanisława Gądecckiego procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha na etapie diecezjalnym w kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu – 13 kwietnia 2019 r.

2017 r.

Rzecznik Kurii Metropolitalnej w Poznaniu ks. Maciej Szczepaniak napisał artykuł pt. „Zgubna propaganda. Reakcja nuncjusza w Warszawie na zabójstwo ks. Stanisława Streicha”, opublikowanym w: „Ecclesia. Studia z Dziejów Wielkopolski”, t. 12 (2017), s. 133-144.

27 stycznia 2018 r.

Rozpoczęcie comiesięcznej modlitwy – 27 dnia każdego miesiąca – w intencji szybkiej beatyfikacji ks. Stanisława Streicha w parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu. Msza św. o godz. 18.00 obejmuje także intencje nadsyłane do parafii za wstawiennictwem Sługi Bożego. Niektórzy członkowie modlitewnej grupy w tym dniu, w intencji beatyfikacji ks. Streicha, podejmują umartwienia np. 12 lub 24 godzinny post.

13 kwietnia 2019 r.

Po przeszło półtorarocznej pracy Trybunału, w kościele św. Jana Bosko w Luboniu odbyła się ostatnia publiczna sesja zakończenia procesu diecezjalnego Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha. Ksiądz Arcybiskup oraz członkowie Trybunału podpisali stosowne dokumenty. Obszerna dokumentacja licząca prawie 3,5 tysiąca stron wraz z aktami procesu została przekazana do Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie.

Zakończenie przez abp. Stanisława Gądecckiego procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha na etapie diecezjalnym w kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu – 13 kwietnia 2019 r.

26 kwietnia 2019 r.

Akta procesu beatyfikacyjnego zostały urzędowo złożone w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych przy Watykanie.

ARCYBISKUP METROPOLITA
POZNAŃSKI

03

**MANDATO DI PROCURA DEL POSTULATORE
PER UNA DETERMINATA CAUSA**

Ai Reverendo don. Wojciech Mueller,

Io sottoscritto Stanisław Gądecki Arcivescovo Metropolita di Poznań, come Attore della Causa del Servo di Dio don Stanisław Streich (sacerdote diocesano), con il consenso del Consiglio Generale, espresso il 20 nel mese di aprile dell'anno del Signore 2019, in virtù del presente Mandato, nomino e costituisco Te don. Wojciech Mueller, Postulatore della medesima Causa, in modo che, in mio nome, puoi agire legittimamente presso la Congregazione delle Cause dei Santi e tutte le altre competenti autorità ecclesiastiche.

Per esercitare questo incarico, oltre alle facoltà stabilite dal diritto comune, Ti concedo le altre facoltà necessarie e opportune, in modo speciale quella di nominare uno o più Vice-Postulatori fuori Roma.

Stabilisco questo liberamente, confidando nella Tua diligenza e prudenza.

Dato in Poznań il 22 maggio 2019.
N. 2568/2019

Stanisław Gądecki
† Stanisław Gądecki
Arcivescovo Metropolita di Poznań

Ireneusz Dosz
Mons. Ireneusz Dosz
Cancelliere

Ai Reverendo don. Wojciech Mueller
Postulatore nella Causa di Beatificazione
del Servo di Dio don Stanisław Streich
Pontificio Istituto Ecclesiastico Polacco
Via Pietro Cavallini 38
00-193 Roma, Italia
tel. +48 509 425 889
wojciech.mueller@wp.pl

ARCYBISKUP STANISŁAW GADECKI METROPOLITA POZNAŃSKI
61-109 Poznań, ul. Ostrow Tumski 1, tel. +48 61 851 28 40; fax +48 61 851 28 44

CONGREGATIO DE CAUSIS SANCTORUM	
11 GIU. 2019	
Reg.	Proc. 3303-2/19
Disc.	

POSNANIENSIS
Beatificationis et Canonizationis
Servi Dei
STANISŁAW KOSTKA STREICH,
Sacerdotis Diocesani.

Mandatum Postulatoris, ex parte
Causae, pro Rev. Domino D. Wojciech Mueller.

Præsens Mandatum, ab hac Congregatione de
Causis Sanctorum adprobatur, in actis eiusdem
Congregationis inscribitur.

In quorum fidem, etc.

Romae, die 14 mensis Iunii A.D. 2019

Bogusław Turek
Bogusław Turek, C.S.M.A.
Subsecretarius

20 maja 2019 r.

Ks. abp Stanisław Gądecki mianował ks. dra Wojciecha Muellera postulatorem rzymskim procesu beatyfikacyjnego ks. Stanisława Streicha. Nominację tę potwierdziła Kongregacja Spraw Kanonicznych 14 czerwca 2019 r.

CONGREGAZIONE
DELLE CAUSE DEI SANTI

Prot. N. 3303-4/19

POSNANIENSIS
Beatificationis et Canonizationis
Servi Dei **Stanislaw Kostka Streich**
Sacerdotis Dioecesiani.

Rev. d. Dominus D. Adalbertus Mueller, Postulator legitime constitutus in Causa Beatificationis et Canonizationis Servi Dei Stanislaw Kostka Streich, Sacerdotis Dioecesiani, ab hac Congregatione de Causis Sanctorum petit ut acta Inquisitionis Dioecesanae, apud Curiam ecclesiasticam Posnaniensem peractae, super vita et virtutibus necnon fama sanctitatis et signorum eiusdem Servi Dei, clausa sigillisque munita in actis eiusdem Congregationis, aperiri possint.

Haec Congregatio, attentis expositis, pro gratia iuxta preces benigne annuit: servatis de cetero omnibus de iure servandis. Contrariis non obstantibus quibuslibet.

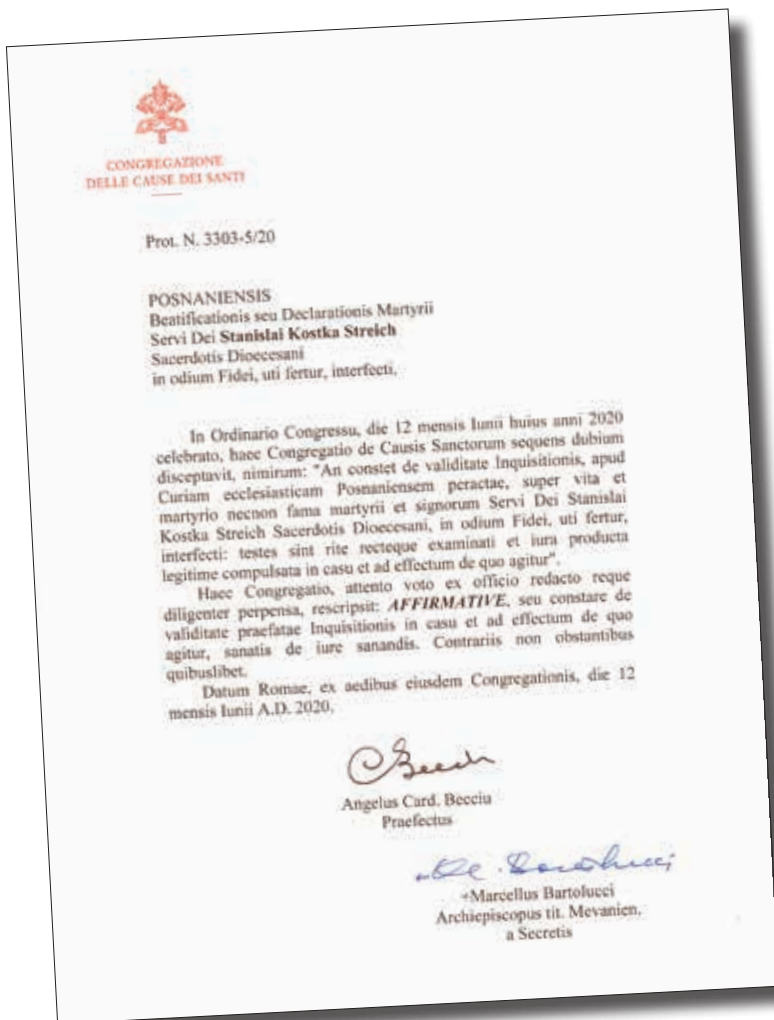
Datum Romae, ex aedibus eiusdem Congregationis, die 25 mensis Octobris A.D. 2019.

Angelus Card. Becciu
Praefectus

+ Marcellus Bartolucci
Archiepiscopus tit. Mevanien.
a Secretis

25 października 2019 r.

Wydanie dekretu otwarcia akt procesu.

12 czerwca 2020 r.

Kongregacja Spraw Kanonizacyjnych, po uprzednim zatwierdzeniu przez kongres zwyczajny, wydała dekret ważności procesu beatyfikacyjnego na etapie diecezjalnym oraz przemianowała proces beatyfikacyjny drogą męczeństwa.

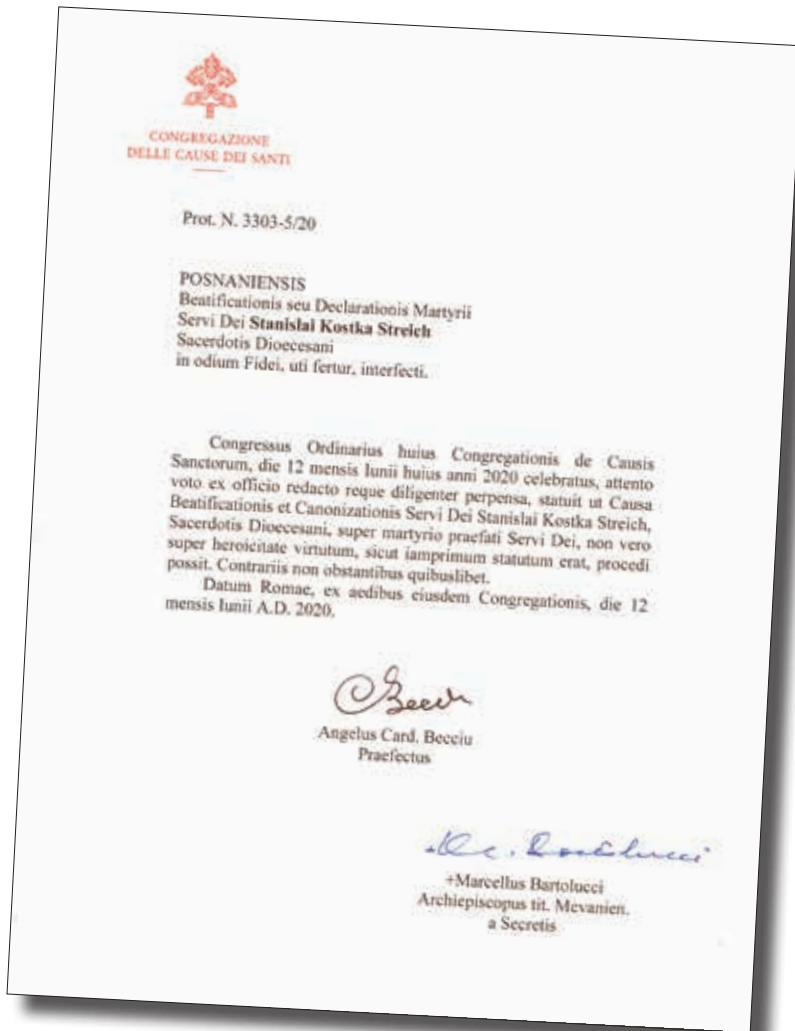
Październik 2020 r.

Z Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych została odebrana *Copia Publica* proce-

su beatyfikacyjnego. Powstało 6 tomów oprawionych dokumentów etapu diecezjalnego, które posłużą do przygotowania *Positio* – czyli opisu życia Sługi Boga.

5 listopada 2020 r.

Mianowanie relatora sprawy, o. dra hab. Szczepana Praškiewicza OCD – karmelity bosego, wieloletniego współpracownika Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

29 marca 2021 r.

Zostały zakończone zasadnicze prace nad *Positio* – czyli opisem życia i męczeństwa. Została przetłumaczona ostatnia część tego dokumentu na język włoski. Do końcowych czynności należeć będą skład redakcyjny i ostatnie korekty oraz przygotowanie dokumentu do druku.

5 lipca 2021 r.

Złożenie *Positio* w Kongregacji Spraw Kanonizacyjnych.

22 lutego 2022 r.

Dyskusja Konsultorów Historyków nad *Positio* Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha.

21 listopada 2023 r.

Dyskusja Komisji Teologów tzw. Kongres Szczególny Konsultorów Teologów nad męczeństwem ks. Stanisława Streicha.

Ks. dr hab. Wojciech Mueller
Postulator procesu beatyfikacyjnego

Dwa ważne etapy procesu beatyfikacyjnego męczennika z Lubonia

Do dwóch jakże ważnych i zasadniczych etapów każdego procesu beatyfikacyjnego fazy rzymskiej zaliczyć należy konsultę historyczną i teologiczną.

Pierwsza z nich odbyła się 22 lutego 2022 r. w Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych w Rzymie. Oznaczało to, że po przestudiowaniu akt dochodzenia diecezjalnego dotyczących męczeństwa Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha i opracowaniu *Positio* nastąpił etap oceny merytorycznej. W fazie studiowania i opracowania sprawy, osoby w to zaangażowane należą do ścisłych pracowników dykasterii. Jeśli zaś chodzi o ocenę merytoryczną, powierzona jest ona organom kolegiałnym funkcjonującym przy dykasterii: posiedzeniu konsultorów historyków, kongresowi szczególnie konsultorów teologów, kongregacji zwyczajnej kardynałów i bi-

skupów będących członkami Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych.

W sprawach kandydatów na ołtarze, którzy zmarli ponad pół wieku temu, jak to mamy w przypadku ks. Stanisława Streicha, *Positio* zawsze podlega najpierw osądowi konsultorów historyków, którzy wydają swoje wotum. Dotyczy to rzetelności naukowej *Positio*, jej kompletności i wystarczalności dokumentacji dowodowej. W posiedzeniu konsultorów historyków uczestniczyło sześć osób wyznaczonych przez sekretarza dykasterii oraz relator sprawy – o. Szczepan Praškiewicz OCD, pod przewodnictwem relatora generalnego – o. Vincenzo Criscuolo OFM Cap. Dobór konsultorów uwzględniał język, w którym sporządzono *Positio*, ich przygotowanie i znajomość danej epoki historycznej oraz kręgu kulturowego, z którego pochodzi kandydat na ołtarze. Pytania, na

które odpowiadali konsultorzy, dotyczyły autentyczności, wiarygodności i wystarczalności zgromadzonych dokumentów, by opracować naukową biografię Sługi Bożego i osiągnąć moralną pewność, że został on pozbawiony życia przez zadającego mu śmierć z nienawiści do wiary.

Wynik obrad komisji historyków był pozytywny – *affirmative*, a to oznacza, że *Positio* trafi do oceny konsultorów teologów, którzy w tym celu zbiorą się na tzw. kongresie szczególnym.

Ten drugi etap odbył się 21 listopada 2023 r. i jego wynik również był jednogłośnie pozytywny – *affirmative*, a to oznacza, że teolodzy wyznaczeni przez Dykasterię zgodzili się, co do tego, że Sługa Boży poniósł męczeństwo za wiarę. Warto w tym miejscu zaznaczyć, że dyskusja konsultorów teologów jest jednym z ważniejszych momentów w całym procesie kanonizacyjnym. Wcześniej ośmiu teologów i promotor generalny wiary (zwany

potocznie *advocatus diaboli*) otrzymuje na trzy miesiące *Positio* kandydata do beatyfikacji, aby się z nią zapoznać i niezależnie od siebie wydać ocenę teologiczną, co do jego cnót lub męczeńskiej śmierci. Następnie podczas posiedzenia, w którym uczestniczy także relator sprawy (w naszym przypadku o. Szczepan Praskiewicz OCD), podejmowana jest dyskusja i po przedstawieniu wszystkich głosów, teolodzy dokonują głosowania.

Pozytywna decyzja Komisji Teologicznej oznacza, że sprawa beatyfikacji ks. Stanisława Streicha zostanie skierowana do Komisji Biskupów i Kardynałów. Jeżeli również wynik tej Komisji będzie pozytywny, to ostatnim krokiem w formalnym procesie beatyfikacyjnym będzie podpisanie przez papieża *Dekretu o męczeństwie Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha*.

Ks. dr hab. Wojciech Mueller
Postulator procesu beatyfikacyjnego

Złożenie akt procesu beatyfikacyjnego w Dykasterii Spraw Kanonizacyjnych przy Watykanie.
Od lewej: ks. Giacomo Pappalardo, ks. Piotr Matuszewski, ks. Wojciech Mueller

Lubońskie Konwersatorium Historyczne

27 października 2022 r., w parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu, w 120. rocznicę urodzin Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha, w ramach Lubońskiego Konwersatorium Historycznego, odbyła się dyskusja pt. „Zrozumieć świadectwo męczeńskiej śmierci ks. Stanisława Streicha” poprowadzona przez Juliusza Malepszaka

W ramach konwersatorium podjęto podstawowe zagadnienia:

I CZĘŚĆ

- Postawienie pytania: Czym w ogóle jest męczeństwo w znaczeniu eklezjalnym?
- Przedstawienie historii męczeństwa ks. Streicha (Jak do tego doszło? Dlaczego się wydarzyło? Jakie były motywacje i dlaczego Kościół uznał je za męczeństwo w obronie wiary? Dlaczego Kościół się w ogóle tym się zajmuje?).
- Jaki jest przekaz dla ludzi wierzących, w pierwszym względzie samych parafian, ale także dla całego szeregu innych ludzi, nawet tych niewierzących. Zrozumienie tego, czym męczeństwo odróżnia się od innych rodzajów podobnych śmierci, które nie są świadectwem (np. męczeństwo w chorobie, na torturach, przez przypadek, itd.).

Lubońskie Konwersatorium
Historyczne,
27 października 2022 r.

- Trzy rodzaje męczeństwa: białe, zielone, czerwone.
- Próba ukazania męczeństwa ks. Streicha na sposób bardziej uniwersalny, zrozumiały i znaczący dla każdego człowieka, nawet tego niewierzącego.
- Ukazanie faktu, że w męczeństwie kryje się jakaś specjalna relacja „świętego męczennika” z Panem Bogiem, co ostatecznie jest dla nas tajemnicą Bóżego działania.

II CZĘŚĆ

- Dokonanie pewnej prowokacji poprzez poddawanie w wątpliwość męczeńską śmierć jako świadectwo wiary, świadectwo prawdy, i czy w ogóle miało to faktycznie miejsce.
- Konfrontacja z wypowiedziami, w których sugerowano, że może ta śmierć nie była potrzebna, że gdyby ksiądz wcześniej zawiadomił policję, bądź że wcale nie wiadomo czy było to świadectwo znamionujące świętość, bo może ta śmierć była po prostu przypadkowa.

III CZĘŚĆ

- Przedstawienie aktualnych informacji z przebiegu procesu beatyfikacyjnego.
- Ukazanie eklezjalnego waloru sprawy: Znaczenie męczeństwa ks. Streicha dla potomnych.
- Konfrontacja z pytaniem: Czy w dzisiejszym świecie, tak praktycznym, tak zagubionym w pogoni za wartościami czysto materialnymi i oceniającym wszystko tylko z materialnego punktu widzenia, zysku, efektu – czy męczeństwo ma sens?

85. rocznica śmierci Sługi Bożego
ks. Stanisława Streicha – Luboń,
parafia pw. św. Jana Bosko 27 lutego 2023 r.

Msza św. koncelebrowana w intencji beatyfikacji Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha
Od lewej: ks. Roman Kubicki – proboszcz, bp Zdzisław Fortuniak, ks. Wojciech Mueller – postulator
Luboń, parafia pw. św. Jana Bosko 27 lutego 2023 r.

Kazanie postulatora procesu beatyfikacyjnego z okazji 85. rocznicy śmierci Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha

Jezus „poczuł w końcu głód”. Ewangelista św. Mateusz pokazuje Syna Bożego, który, jako człowiek, ma zwykłe potrzeby. Wszyscy odczuwamy je, na różnym poziomie, gdyż są czymś naturalnym i nie ma w nich nic złego. Problem pojawia się wtedy, gdy człowiek stawia swoje potrzeby ponad wszystkim, gdy jest w stanie zrobić wszystko, żeby je zaspokoić.

W takim kontekście odczytujemy prawdę, że skoro Pan Jezus doświadczał pokus, to z pewnością każdy wierzący ich doświadcza. Podobnie było w życiu ks. Stanisława Streicha. W jakim stopniu i z jakim nasileniem doświadczał pokus, tego nie wiemy, ale na podstawie zebranych źródeł wiemy, jak przed nimi się bronił.

Pokusa konsumpcji i posiadania

Chleb w tej Ewangelii wskazuje na pokusę konsumpcji, posiadania. Jest sym-

bolem wszystkiego, co wiąże się z życiem zmysłowym (posiadanie, rozkoszowanie się życiem, chciwość, seksualność). Chęć posiadania rzeczy jest wpisana w naturę ludzką. Sam Bóg powiedział do człowieka, aby czynił sobie ziemię poddaną, aby panował nad stworzeniem (por. Rdz 1,28). Jednak to panowanie nie oznacza władzy absolutnej z korzyścią dla siebie, ale raczej troskę, pielęgnowanie, dbanie o świat, który jest darem Boga. Chęć posiadania nigdy nie może być zaspokajana „za wszelką cenę”. Czymś niebezpiecznym dla życia człowieka i jego otoczenia jest sytuacja, gdy człowiek jest w stanie zrobić wszystko, żeby tylko spełnić swoje pragnienie.

Z zachowanych dokumentów można wnioskować, że Sługa Boży zawsze był skromnym kapłanem, który nigdy nie szukał siebie, a raczej człowieka znajdującego się w potrzebie. Dbał o biednych, choć robił to bardzo dyskretnie, nie chcąc

Kuszenie Chrystusa – obraz

rozgłosu. Potrafił też dzielić się tym, co miał. W czasie pobytu na wikariatach nie przywiązywał wagi do swojego majątku, nie koncentrował się na dobrach materialnych. Jako proboszcz mieszkał w wynajętym mieszkaniu na terenie swojej parafii. Dopiero od 1937 r. zamieszkał w domu przy ul. Dworcowej 16 w Luboniu. Jego mieszkanie było bardzo skromne, bez specjalnych wygód, urządzone tym, co otrzymał od rodziny bądź tym, co przynieśli mu parafianie. Duszpasterska troska ks. Streicha była nacechowana ofiarnym charakterem oraz postawą służby i miłości. Było to widoczne w rezygnacji z własnych wygód, w szukaniu dobra innych, a nie swojego. Także zachowany testament ks. Stanisława Streicha spisany w Żabikowie 22 października 1937 r. jest przykładem jego ubóstwa. Czytamy w nim m.in.:

W myśl zarządzenia Władzy Duchownej spisuję niniejszym swą ostatnią wolę i zarządzam co następuje: Majątek mój ruchomy jak meble, książki, odzież itd. przeznaczam matce i bratu, każdemu po połowie lub w całości, gdyby jedna z tych osób już nie żyła. (...) Swej długoletniej gospodyni Józefie Dzierłównie przeznaczam pokój sypialni i kuchnię. (...) Pozostałe pieniądze pozostawiam kościołowi rzymsko-katolickiemu św. Jana Bosko – Luboń, z którym losy mego życia i mej pracy szczególnie się związały. Wszystkich czcigodnych konfratrów, krewnych i parafian proszę o serdeczną modlitwę o spokój mej duszy.

Pokusa wszechmocy – pychy

Skok z narożnika świątyni, do którego nakłania Pana Jezusa kusiciel, odnosi się do pokusy wszechmocy, posiadania absolutnej wolności, do pychy: „Ja nie jestem nikim ani niczym ograniczony. Ja mogę wszystko. Ja nikogo nie potrzebuję: ani Boga, ani drugiego człowieka”. Doświadczenie życiowe pokazuje jednak, że tak nie jest. Każdy człowiek ma pewne ogranicze-

nia – Wszechmocy jest tylko Bóg. Odpowiedzią na taki rodzaj kuszenia jest cnota pokory.

Ks. Streich pokory względem Boga uczył się już od lat dziecięcych. Wstąpienie do seminarium duchownego było pokorną odpowiedzią na Boże wezwanie. Nie kierował się w życiu ambicjami osobistymi, ani nie przypisywał też sobie żadnych zasług. Bardzo realnie widział we wszystkim działanie Boże. Nie odgrażał się, gdy spotykała go przykrość, nękania ze strony ludzi i rozmaite udręczenia, zwłaszcza w ostatnich miesiącach życia. Był pokornym sługą Boga i z pokorą służył człowiekowi. Cnota pokory kazała mu wypełniać wolę Boga, aż po oddanie życia. Jak sam mawiał: „Na co się poświęciłem muszę wykonać”.

Także wspomnienie Stanisławy Błazejak, uczennicy ks. Streicha wpisuje się w tę narrację. Na jednej z lekcji Sługa Boży miał powiedzieć:

(...) staram się bardzo obowiązków moje sumienie i starannie wypełniać. Poza tym dużo się modlę, aby Bóg pozwolił mi dokonać jakiegoś czynu heroicznego, bym mógł zasłużyć na Świętość. Was także w tej mojej intencji proszę.

Pokusa władzy

W ostatniej pokusie, szatan mówi Panu Jezusowi, aby oddał mu pokłon – Bóg ma pokłonić się przed szatanem. To pokusa władzy, panowania nad drugim człowiekiem, stania się „bogiem” za cenę wyparcia się Boga. Gdyby Chrystus oddał pokłon szatanowi, wówczas uznałby władzę szatana nad sobą. Lekarstwem na tego rodzaju pokusy są cnoty teologalne: wiara, nadzieja i miłość.

Ks. Stanisław Streich całym swoim życiem ukazywał nadzwyczajną zdolność

praktykowania wiary i szukał sposobu przekazywania jej tym, którzy zostali powierzeni jego duszpasterskiej trosce, przede wszystkim poprzez liturgię i życie sakramentalne, a także budowę kościoła pw. św. Jana Bosko w Luboniu. Dzięki głębokiej wierze i zakorzenieniu w modlitwie był w stanie w obliczu prześladowań wytrwać przy Panu Bogu i nie zdradzić ideałów kapłańskich. Tym szczególnym okresem w jego życiu, naznaczonym cierpieniem, były ostatnie miesiące życia, kiedy grożono mu śmiercią. Doświadczył na sobie prawdy, że nic się nie dzieje bez woli Bożej, umacniając się w przekonaniu, że we wszystkim trzeba zaufać Bogu i przyjmować doświadczenia z ufnością. W tej postawie zawsze naśladował Chrystusa, cichego i pokornego, umęczonego i zmarłychwstałego. Miesiące udręki i katuszy Bóg wynagrodził mu łaską naśladowania Mistrza, aż po oddanie życia. Naoczni świadkowie tragicznych wydarzeń, które rozegrały się w lubońskiej parafii 27 lutego 1938 r. potwierdzali, że ks. Streich za wiarę w Boga był gotów umrzeć.

* * *

Tak więc widzimy, że wszelkie nękające nas pokusy możemy oddalać poprzez praktykę cnót: teologalnych – wiary, nadziei i miłości, kardynalnych – roztropności, sprawiedliwości, umiarkowania i męstwa, a także cnót im pochodnych: czystości, ubóstwa i posłuszeństwa. W takim znaczeniu ks. Streich staje się dla nas wzorem do naśladowania.

Odnosząc się raz jeszcze do Ewangelii o kuszeniu Pana Jezusa, widzimy także, że Chrystus wszystkie pokusy oddalał za pomocą słów Pisma świętego: „Napisane jest bowiem...”. Ta cenna wskazówka uświadamia nam nie tylko, jak wielkim orężem dysponujemy modląc się słowami Biblii,

Kuszenie Chrystusa – rycina

ale przywołuje na myśl samą zbrodnię dokonaną na ks. Streichu. Kiedy o godz. 10.00 rozpoczęła się Msza św., którą celebrował ks. Stanisław, ówczesnym zwyczajem liturgicznym, proboszcz po odejściu od ołtarza zdjął ornat i skierował się ku ambonie, aby jeszcze przeczytać Ewangelię i wygłosić kazanie. Przyciskając lewą ręką do piersi niesioną księgę, prawą ręką dotykał główek dzieci, prosząc o przejście. Wkrótce zbliżył się do ambony. Nagle, niespodziewanie dla wszystkich, wyskoczył człowiek z wysoko podniesioną ręką i strzelił dwukrotnie do księdza, mierząc w jego twarz zwróconą w kierunku napastnika. Pierwszy strzał, jak się później okazało był tym śmiertelnym, gdyż kula

przeszła pod prawym okiem, przebiła kość czaszkową i utkwiała w mózgu. Druga kula trafiła w podniesiony ewangelarz i trafiła w płuco, powodując krwotok do jamy opłucnej, a trzecia przebiła mięśnie grzbietu i nie zatrzymując się w ciele spowodowała jedynie lekką ranę powierzchowną. Ksiądz natychmiast padł do tyłu na prawy bok i już się nie poruszył. Po kilku sekundach zamachowiec zrobił krok naprzód i oddał dwa kolejne strzały w plecy ks. Streicha. Powstała nieopisana panika, dzieci zaczęły krzyczeć i gwałtownie rozpychać się w kierunku wyjścia.

W tamtą tragiczną niedzielę była odczytywana Ewangelia wg św. Mateusza o „Przemienieniu Jezusa” (Mt 17,1-9). To właśnie w niej znajdujemy słowa: „Wstańcie, nie lękajcie się”. Ks. Streich uzbrojo-

ny tymi właśnie słowami, które czytał na Mszy św., wyszedł odważnie ku swojemu przeznaczeniu. A zatem

jeśli krew męczeńską ks. Streicha będzie cementem odpornym pośród serc naszych, niech będzie błogosławioną, jeśli ogniem, który zapali serca do obrony i do walki na śmierć i życie, niech będzie błogosławioną, jeśli stanie jego posłać w wizji zza Świątów, przed naszymi sumieniami i targnie nimi z całych sił, niech będzie postokroć błogosławioną!

(ks. Marceli Nowakowski)

Amen.

Ks. Wojciech Mueller
Postulator procesu beatyfikacyjnego
Luboń, 27 lutego 2023 r.

Modlitwa w intencji beatyfikacji Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha
Luboń, parafia pw. św. Jana Bosko 27 lutego 2023 r.

Okazjonalne znaczki i widokówki ze Sługą Bożym ks. Stanisławem Streichem

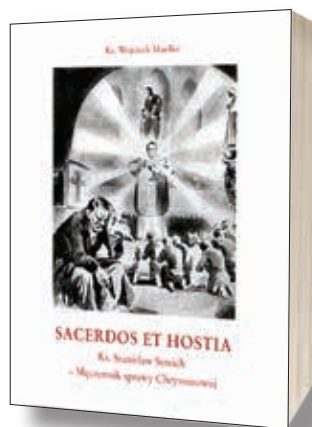

Msza św. w intencji rychłej beatyfikacji ks. Stanisława Streicha

w kościele pw. Świętego Krzyża w Kobylnicy, 18 listopada 2023 r.

Okazją do modlitwy stało się uzyskanie przez postulatora procesu beatyfikacyjnego ks. dra Wojciecha Muellera stopnia doktora habilitowanego nauk teologicznych na Uniwersytecie Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie w dniu 30 października 2023 r.

Jako publikacja habilitacyjna została wskazana monografia zatytułowana „Sacerdos et Hostia. Ks. Stanisław Streich – Męczennik sprawy Chrystusowej”.

Publikacja habilitacyjna ks. dra hab. Wojciecha Muellera

Msza św. koncelebrowana w intencji rychłej beatyfikacji ks. Stanisława Streicha (od lewej): ks. Andrzej Marciniak, ks. Aleksander Brzeziński, ks. Maciej Przybylak, ks. Adam Prozorowski, ks. Wojciech Mueller, ks. Grzegorz Robaczyk, ks. Jacek Hadryś, ks. Mateusz Kaźmierczak – 18 listopada 2023 r.

Droga krzyżowa

ze Sługą Bożym ks. Stanisławem Streichem
z 27 lutego 2009 r.

Modlitwa wstępna

Panie Jezu Chryste, dla nas przyjąłeś los ziarna pszenicy, które pada w ziemię i obumiera, by wydać plon obfity. Zapraszasz nas, byśmy kroczyli za Tobą tą drogą, gdy mówisz: „Ten, kto kocha swoje życie, traci je, a kto nienawidzi swego życia na tym świecie, zachowa je na życie wieczne”.

My jednak jesteśmy przywiązani do naszego życia. Nie chcemy go porzucić, ale zachować je w całości dla siebie. Chcemy je posiąść, a nie ofiarować. Ty jednak nas poprzedzasz i ukazujesz, że możemy ocalić nasze życie, jedynie ofiarując je. Poprzez nasze towarzyszenie Ci na Drodze Krzyżowej chcesz prowadzić nas drogą ziarna pszenicy, drogą sięgającej aż po wieczność płodności. Pomóż nam, by ta droga krzyżowa nie była jedynie pobożnym uczuciem chwili.

Pomóż nam towarzyszyć Ci nie tylko szlachetnymi myślami, lecz przejść Twoją drogę sercem, konkretnymi uczynkami codziennego życia. Uwolnij nas od lęku przed krzyżem, ze strachu przed wyśmianiem przez innych, z obawy, że nasze życie może się nam wymknąć, jeśli nie chwycimy wszystkiego, co ono niesie. Pomóż nam demaskować pokusy, które obiecują życie, lecz których ułudy zostawiają w nas ostatecznie pustkę i zawód. Pomóż nam nie chcieć zawładnąć życiem, ale je dawać. Dopomóż, abyśmy towarzysząc Ci na drodze pszenicznego ziarna, znaleźli

w „traceniu życia” drogę miłości, drogę, która prawdziwie daje życie, życie w obfitości. Pójdziemy dzisiaj drogą Męki Pańskiej w świątyni, w której siedemdziesiąt jeden lat temu zamordowano z nienawiści do Kościoła kapłana Stanisława Streicha. Jemu dałeś palmę męczeństwa, aby Jego krew przelana w Twojej świątyni umocniła nas w wierze.

Stacja I

Jezus na śmierć skazany

ROZWAŻANIE: Sędzia świata, który powróci, by sądzić nas wszystkich, stoi ogołocony, upokorzony i bezbronny wobec ziemskiego sędziego. Piłat wie, że skazaniec jest niewinny; szuka sposobu, aby go uwolnić. Serce ma jednak podzielone. Ostatecznie nad prawem bierze górę jego zdanie, on sam. Ludzie doświadczają atmosfery tłumu. Krzyczą, ponieważ krzyczą inni i krzyczą tak jak inni. W ten sposób sprawiedliwość deptana jest przez podłość, małoduszność, obawę przed dyktatem dominującej mentalności. Delikatny głos sumienia tłumiony jest krzykiem tłuszczy.

MODLITWA: Panie, zostałeś skazany na śmierć, ponieważ strach przed wzrokiem innych stłumił głos sumienia. Zawsze tak się dzieje, poprzez całą historię, że niewinnych się krzywdzi, skazuje, zabija. Ileż razy i my sukces przedkładaliśmy nad prawdę, własną reputację nad sprawiedliwość. Umocnij w naszym życiu de-

likatny głos sumienia, Twój głos. Spraw, aby Twoje spojrzenie przeniknęło nasze dusze i wskazało życiu kierunek. Tych, którzy w Wielki Piątek krzyczeli przeciw Tobie, w dniu Pięćdziesiątnicy obdarzyłeś przejściem do głębi serca i nawróceniem. W ten sposób nam wszystkim dałeś nadzieję. Obdarzaj nas również, zawsze na nowo, łaską nawrócenia. Ty, Boże Wiekuisty, dopuszczasz, że wielu kapłanów łączy się z Tobą w tajemnicy męczeńskiej śmierci, aby nas utwierdzić w wyznawaniu Twojej Prawdy.

Stacja II

Jezus obarczony krzyżem

ROZWAŻANIE: Jezus, skazany niczym król uzurpator, jest wyszydzony. Jednak właśnie w szyderstwie brutalnie jawi się prawda. Ileż razy insygnia władzy noszone przez możnych tego świata urągają prawdzie, sprawiedliwości i godności człowieka! Jezus, który jest wyszydzony i na którego skroniach spoczywa korona cierpienia, właśnie dlatego jest prawdziwym królem. Jego berłem jest sprawiedliwość. Na tym świecie ceną sprawiedliwości jest cierpienie: On, prawdziwy król, nie panuje przemocą, lecz miłością, która cierpi dla nas i z nami. On niesie krzyż na swych ramionach, nasz krzyż, ciężar bycia człowiekiem, ciężar świata. To w ten sposób poprzedza nas i ukazuje nam, jak odnaleźć drogę do prawdziwego życia.

MODLITWA: Panie, pozwoliłeś, aby Cię wyszydzono i znieważono. Pomóż nam, byśmy nie dołączali do tych, którzy szydzą z cierpiących i słabych. Pomóż w upokorzonych i zepchniętych na marginesie rozpoznać Twe oblicze. Dźwigałeś krzyż i wezwałeś nas do naśladowania Cię na tej drodze. Pomóż nam przyjąć krzyż. Pomóż nam kroczyć drogą miłości.

Stacja III

Jezus upada po raz pierwszy

ROZWAŻANIE: W upadku Jezusa pod ciężarem krzyża ukazuje się cała Jego droga: dobrowolne uniżenie się po to, by nas podźwignąć z naszej pychy. Równocześnie ukazuje się natura naszej pychy: hardość, przy pomocy której chcemy się uwolnić od Boga i być tylko sobą, hardość, z którą sądzimy, że nie potrzeba nam wiecznej miłości i sami chcemy nadać kształt naszemu życiu. Uniżenie się Jezusa jest przewyciężeniem naszej buty: on podnosi nas przez swe uniżenie. Pozwólmy, aby nas podniósł. Uczmy się od tego, który się uniżył, odnajdywać prawdziwą wielkość.

MODLITWA: Panie Jezu, ciężar krzyża powalił Cię na ziemię. Ciężar naszego grzechu, ciężar naszej pychy Cię powala. Jednak Twój upadek nie jest znakiem nieszczęsnego przeznaczenia, nie jest czystą i zwykłą słabością krzywdzonego człowieka. Zechciałeś wyjść naprzeciw nam, którzy z powodu pychy leżymy na ziemi. Panie, pomóż nam, bo upadliśmy. Pomóż nam odrzucić wyniszczającą pychę, i uczyć się Twej pokory, dać podnieść się na nowo.

Stacja IV

Jezus spotyka Matkę swoją

ROZWAŻANIE: Na Drodze Krzyżowej Jezusa jest również Maryja, Matka Syna Bożego. W swym sercu zawsze zachowywała słowo, które wypowiedział do niej anioł, gdy wszystko się zaczynało: „Nie bój się, Maryjo”. Uczniowie uciekli, ona nie ucieka. Stoi z odwagą matki, z wiernością matki, z dobrocią matki i z wiarą. „Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła”. „Czy jednak Syn Człowieczy znajdzie wiarę na ziemi, gdy przyjdzie?”. Tak, w tym momencie Ona wie: znajdzie wiarę. W tej godzinie jest to dla niej wielkim pocieszeniem.

MODLITWA: Święta Maryjo, Matko Boża, pozostałaś wierna, kiedy uczniowie uciekli. Tak jak uwierzyłaś, gdy anioł zwiastował ci to, co było niewiarygodne – że staniesz się Matką Najwyższego – tak samo uwierzyłaś w godzinie Jego największego poniżenia. Właśnie tak, w godzinie krzyża, w godzinie najciemniejszej nocy świata, stałaś się Matką wierzących, Matką Kościoła. Prosimy cię: naucz nas wierzyć i pomóż, aby wiara stała się odwagą służby i gestem przychodzącej z pomocą miłości, zdolnej współuczestniczyć w cierpieniu. „Na co się poświęciłem, to muszę wykonać” powiedział ksiądz Stanisław Streich do swojej matki w czasie ostatniego ich spotkania. Prośmy Maryję o opiekę nad wszystkimi kapłanami tej parafii.

Stacja V

Szymon Cyrenejczyk pomaga nieść krzyż Jezusowi

ROZWAŻANIE: Szymon z Cyreny wraca z pracy, jest w drodze do domu, gdy trafia na ten smutny orszak skazańców. Dla niego, być może, zwyczajny to widok. Żołnierze korzystają z prawa przymusu i wkładają krzyż na jego barki. Cóż za przykrość musiał przeżywać, będąc niespodziewanie wciągniętym w los tych skazańców! Robi to, co musi robić, oczywiście z wielką niechęcią. Z niechcianego spotkania wypłynęła wiara. Towarzysząc Jezusowi i dzieląc ciężar krzyża, Cyrenejczyk zrozumiał, że to była łaska wspólnego kroczenia z Ukrzyżowanym i pomagania mu. Jezus, którego Boska miłość mogła i może wyłącznie odkupić całą ludzkość, chce byśmy współuczestniczyli w Jego krzyżu, aby dopełnić to, czego jeszcze brak jego udrękom. Zawsze, gdy z dobrocią wychodzimy na spotkanie kogoś cierpiącego, kogoś prześladowanego i bezbronnego, dzieląc z nim jego cierpienie, pomagamy nieść krzyż Jezusowi. Przez to otrzymuje-

my zbawienie i sami możemy przyczynić się do zbawienia świata.

MODLITWA: Panie, pomóż nam opiekować się cierpiącymi, nawet gdyby to wezwanie pozostawało w sprzeczności z naszymi planami i ochotą. Pomóż nam dostrzec, że możliwość współuczestnictwa w krzyżu innych jest łaską oraz doświadczyć, że w ten sposób jesteśmy z Tobą w drodze.

Stacja VI

Weronika ociera twarz Jezusowi

ROZWAŻANIE: „Szukam, o Panie, Twojego oblicza; swego oblicza nie zakrywaj przede mną”. Weronika uosabia to gorące pragnienie, wspólne wszystkim pobożnym ludziom Starego Testamentu, pragnienie wszystkich ludzi wierzących, by ujrzeć oblicze Boże. Tym niemniej, na Drodze Krzyżowej Jezusa, początkowo nie czyni ona nic ponad posługę kobiecej dobroci: ofiaruje Jezusowi chustę. Nie liczy się z brutalnością żołnierzy, nie obezwładnia jej też strach uczniów. Jest obrazem dobrej kobiety, która pośród niepokoju i zaćmienia serc zachowuje odwagę bycia dobrym. Tylko sercem możemy zobaczyć Jezusa. Tylko miłość pozwala nam widzieć i oczyszcza nas. Tylko miłość pozwala nam rozpoznać Boga, który sam jest miłością.

MODLITWA: Panie, daj nam niepokój serca, które szuka Twego oblicza. Obdarz nas szczerością i czystością, dzięki którym jesteśmy w stanie dostrzec Twoją obecność w świecie. Gdy nie stać nas na pełnienie wielkich czynów, daj nam odwagę pokornej dobroci. Wyrzyj swe oblicze w naszych sercach, tak byśmy mogli Cię spotkać i Twój obraz ukazać światu.

Stacja VII

Jezus upada po raz drugi

ROZWAŻANIE: Tradycja potrójnego upadku Jezusa i ciężaru krzyża przywołu-

je upadek Adama – nasze bycie istotami upadłymi – i tajemnicę uczestnictwa Jezusa w naszym upadku. W dziejach, upadek człowieka przyjmuje coraz to nowe formy. W swoim pierwszym *Liście* święty Jan mówi o potrójnym upadku człowieka: pożądlivości ciała, pożądlivości oczu i pysze żywota. W nieco bliższej historii możemy jednak pomyśleć, jak chrześcijaństwo, znużone wiarą, opuściło Pana: wielkie ideologie, niczym banalizacja człowieka, który w nic już nie wierzy i po prostu żyje, nie przejmując się niczym, stworzyły nowe pogaństwo, pogaństwo gorsze, które chcąc ostatecznie usunąć Boga, pozbyło się człowieka. I tak człowiek pełza w prochu. Pan dźwiga ten ciężar, coraz to upadając, aby móc przyjść do nas; patrzy na nas, by obudziło się w nas serce; upada, aby nas podnieść.

MODLITWA: Panie Jezu Chryste, dźwigałeś nasz ciężar i nadal nas niesiesz. To nasz ciężar Cię przewraca. Ale to Ty nas podnieś, gdyż sami nie jesteśmy w stanie powstać z prochu. Pomóż nam dostrzegać wewnętrzne i zewnętrzne potrzeby innych, aby przyjść im z pomocą. Dźwignij nas, byśmy mogli podnosić innych. W całą tę ciemność wlej nadzieję, abyśmy mogli ją nieść światu. Spójrz na duszę Twojego Sługi kapłana Stanisława i przyjmij Go do grona Błogosławionych.

Stacja VIII

Jezus spotyka kobiety jerozolimskie, które płaczą nad nim

ROZWAŻANIE: Głos Jezusa napominający kobiety jerozolimskie, które podążają za Nim, płacząc nad jego losem, skłania nas do refleksji. Jak to rozumieć? Czy nie jest to napiętnowanie litości czysto sentymentalnej, która nie przechodzi w nawrócenie i żywą wiarę? Na nic zdaje się opłakiwanie słowne i sentymentalne cierpienie tego świata, kiedy prowadzimy nasze życie jak

dotąd, bez zmian. Dlatego Pan przestrzega nas przed niebezpieczeństwem, w którym sami się znaleźliśmy. Ukazuje nam wagę grzechu i powagę sądu. Patrząc jednak na cierpienia Syna, widzimy całą powagę grzechu, widzimy, jak do końca musi być odpokutowany, by został przezwyciężony. On również do nas mówi: nie płaczcie nade mną, płaczcie raczej nad sobą...

MODLITWA: Panie, spraw, byśmy nie ograniczali się do kroczenia u Twego boku jedynie ze słowami współczucia. Nawróć nas i daj nam nowe życie; nie dopuść, abyśmy na końcu pozostali niczym suche drzewo, lecz spraw, byśmy stali się w Tobie żywymi latoroślami, prawdziwym krzewem winnym, i abyśmy wydali owoc na życie wieczne.

Stacja IX

Jezus upada po raz trzeci

ROZWAŻANIE: Co mówi nam trzeci upadek Jezusa pod ciężarem krzyża? Może każe nam myśleć o ogólnym upadku człowieka, o oddaleniu się wielu od Chrystusa, o wyborze sekularyzmu bez Boga. Czy jednak nie powinniśmy myśleć także o tym, ile Chrystus musiał wycierpieć w swoim Kościele? Ileż razy nadużywa się sakramentu Jego obecności, w jaką pustkę i złość serca tak często on wchodzi! Nie pozostaje nam nic innego, jak zwrócić się ku Niemu, z całej głębi duszy wołając: *Kyrie, eleison, Panie, ratuj!*

MODLITWA: Panie, tak często Twój Kościół wydaje się nam tonącym okrętem, łodzią, która ze wszystkich stron nabiera wody. Przeraża nas brud szaty i oblicza Twego Kościoła. Ale to my sami go zbrukaliśmy! To właśnie my zdradzamy Cię za każdym razem, po wszystkich wielkich słowach i szumnych gestach. Zmiłuj się nad Twoim Kościołem, który upada ciągle na nowo. Naszym upadkiem

powalamy Cię na ziemię. A Szatan ze śmiechem szydzi, mając nadzieję, że nie dasz już rady podnieść się z tego upadku. Liczy, że powalony upadkiem Twego Kościoła, pozostaniesz na ziemi, pokonany. Ty jednak powstaniesz. Powstałeś, zmarłychwstałeś i możesz dźwignąć także nas. Zbawiaj i uświęcaj Twój Kościół. Zbawiaj i uświęcaj nas wszystkich. Módlmy się, aby przykład księdza Stanisława wskazywał nam, jak niestrudzenie podążać drogą Chrystusa.

Stacja X

Jezus z szat obnażony

ROZWAŻANIE: Jezus zostaje obnażony ze swych szat. Pod krzyżem żołnierze rzucają los o ten nędzny majątek. Wszystko, co się dzieje, zawarte jest w Słowie Bożym i wsparte Boskim planem. Pan doświadcza wszystkich stadiów i stopni ludzkiego zatracenia, a każdy z tych stopni, w swej goryczy, jest krokiem ku odkupieniu.

MODLITWA: Panie Jezu, zostałeś obnażony ze swych szat, wystawiony na wyszydzenie, wygnany ze społeczności. Wziąłeś na siebie cierpienia i potrzeby ubogich, tych, którzy są wygnańcami świata. Ale właśnie w ten sposób wypełniasz słowo proroków. Właśnie tak nadajesz znaczenie temu, co wydaje się pozbawione znaczenia. Właśnie w ten sposób pozwalasz nam uznać, że Twój Ojciec dzierży w dłoniach Ciebie, nas i świat. Daj nam do głębi uszanować człowieka we wszystkich fazach jego istnienia i we wszystkich sytuacjach, w których go spotykamy.

Stacja XI

Jezus przybity do krzyża

ROZWAŻANIE: Jezus zostaje przybity do krzyża. Świadomie bierze na siebie cały ból krzyżowania. Zatrzymajmy się przed tym obrazem bólu, naprzeciw cier-

piącego Syna Bożego. Patrzymy na Niego w chwilach nieszczęść i trwogi, aby uznać, że właśnie dzięki temu jesteśmy blisko Boga. Starajmy się rozpoznać Jego oblicze w tych, którymi wolelibyśmy wzgardzić.

MODLITWA: Panie Jezu Chryste, pozwoliłeś się przybić do krzyża, przyjmując straszliwe okrucieństwo tego bólu, zniszczenie Twego ciała i Twej godności. Pozwoliłeś się przybić. Cierpiełeś, nie szukając ucieczek ani kompromisów. Pomóż nam przywiązać się ściśle do Ciebie. Pozwól nam zdemaskować tę fałszywą wolność, która chce nas oddalić od Ciebie.

Stacja XII

Jezus umiera na krzyżu

ROZWAŻANIE: Nad krzyżem Jezusa napisano w dwóch językach ówczesnego świata, po grecku i łacinie oraz w języku narodu wybranego, po hebrajsku, kim jest: Król Żydowski, przyrzeczony Syn Dawida. Piłat, niesprawiedliwy sędzia, stał się niechęący prorokiem. Wobec światowej opinii publicznej zostaje ogłoszona królewskość Jezusa. On naprawdę jest królem świata. Teraz jest naprawdę „wywyższony,” w swym uniżeniu wznosi się.

MODLITWA: Panie Jezu Chryste, w godzinie Twojej śmierci słońce się zaćmiło. Wciąż na nowo jesteś przybijany do krzyża. Ale właśnie na krzyżu dałeś się poznać. To dlatego, że jesteś tym, kto cierpi i kocha, jesteś wywyższony. Właśnie stamtąd zatriumfowałeś. Pomóż nam rozpoznać Twe oblicze w tej godzinie ciemności i zamętu. Pomóż nam uwierzyć w Ciebie i iść za Tobą właśnie w godzinie ciemności i braku. Ukaż się na nowo światu w tej godzinie. Spraw, by Twe zbawienie się objawiło. Ksiądz Stanisław zjednoczył się z Chrystusem przez męczeństwo krwi i złożył Bogu w ofierze wszystkie dokonania swego kapłańskiego życia. Módlmy

się, aby Jego ofiara wydała wśród potomnych plon obfity.

Stacja XIII

Jezus zdjęty z krzyża i powierzony Matce

ROZWAŻANIE: Jezus umarł. Jego serce zostaje przebite włócznią rzymskiego żołnierza i wypływają zeń krew i woda: tajemniczy obraz rzeki sakramentów Chrztu i Eucharystii, z których, w mocy przebitego Serca Pana, Kościół odradza się wciąż na nowo. Nie połamano Mu nog jak pozostałym dwóm ukrzyżowanym; w ten sposób objawia się On jako prawdziwy Baranek Paschalny, którego żadna kość nie może być złamana. A teraz, gdy wszystko zostało wypełnione, widać, że On, pomimo niepokoju serc, mimo mocy nienawiści i podłości, nie pozostał sam. Są wierni. Pod krzyżem stali: Maryja, Jego Matka, siostra Matki Jego, Maria, Maria Magdalena i umiłowany uczeń. Józef z Arymatei składa Jezusa w swoim grobie, jeszcze nie używanym, w ogrodzie. Tam, gdzie zostaje pogrzebany Jezus, cmentarz przemienia się w ogród.

MODLITWA: Panie, zszedłeś w ciemności śmierci. Jednak dobre ręce przejmują Twe ciało i spowijają w czyste płótno. Wiara nie całkiem umarła, słońce nie całkiem zaszło. Ileż razy wydaje się, że śpisz. Jakże łatwo my, ludzie, oddaliśmy się i mówimy do siebie „Bóg umarł”. Spraw, abyśmy w godzinie ciemności uznali, że Ty jednak tam jesteś. Nie zostawiaj nas samych, gdy zaczynamy tracić ducha. Pomóż nam nie zostawiać Cię samego. Daj miłość, która przyjmie Cię w chwili największej Twej potrzeby. Pomóż nam, pomóż ubogim i bogatym, prostaczkom i uczonym, w dziecię mimo lęków i uprzedzeń. Daj ofiarować Ci nasze możliwości, serca i czas, byśmy w ten sposób przygotowali ogród, w którym wzejdzie zmartwychwstanie.

Stacja XIV

Jezus złożony do grobu

ROZWAŻANIE: W chwili złożenia do grobu zaczyna wypełniać się słowo Jezusa: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Jeżeli ziarno pszenicy wpadłszy w ziemię nie obumrze, zostanie tylko samo, ale jeżeli obumrze, przynosi plon obfity”. Jezus jest pszenicznym ziarnem, które obumiera. Z obumarłego ziarna pszenicy bierze początek wielkie rozmnożenie chleba, które trwa aż do skończenia świata. On jest chlebem życia, zdolnym w przeobfity sposób zaspokoić głód całej ludzkości i dać jej życiowy pokarm – przedwieczne Słowo Boga, które dla nas stało się ciałem i chlebem poprzez krzyż i zmartwychwstanie. Nad pogrzebem Jezusa jaśniejże tajemnica Eucharystii.

MODLITWA: Panie Jezu Chryste, w złożeniu do grobu swą śmierć uczyniłeś pszenicznym ziarnem. Stałeś się obumarłym ziarnem pszenicy, które wydaje owoc z biegiem czasu, aż po wieczność. Przedwieczne Słowo, poprzez Wcielenie i Śmierć, stało się słowem bliskim. Dajesz się naszym dłoniom i sercom, aby Twe słowo wzrastało w nas i przynosiło owoc. Dajesz siebie przez obumieranie ziarna pszenicy, abyśmy także my nie bali się stracić życia, by je odnaleźć; abyśmy także my zaufali obietnicy pszenicznego ziarna. Pomóż nam coraz bardziej miłować Twą eucharystyczną tajemnicę i czcić ją – żyć naprawdę Tobą, Chlebie z Nieba. Dozwól nam radować się tą nadzieją i nieść ją w świat. Uczyni nas świadkami Twego zmartwychwstania. Niech zasługa męstwa i tragicznej śmierci kapłana Stanisława wyjedna nam łaskę wierności Tobie, który żyjesz i królujesz, Bóg na wieki wieków.

Pielgrzymka z Kobylnicy do grobu Sługi Bożego

Pielgrzymi z Kobylnicy zwiedzający izbę pamięci ks. Stanisława Streicha – Luboń, 27 listopada 2023 r.

Pielgrzymi z Kobylnicy w miejscu, w którym zginął ks. Stanisław Streich – Luboń, 27 listopada 2023 r.

27 listopada 2023 r. z parafii pw. Świętego Krzyża odbyła się pielgrzymka do grobu ks. Stanisława Streicha. Pątnicy, oprócz tego, że mogli zobaczyć miejsce, w który zginął

Sługa Boży, wzięli udział w modlitwie różańcowej w intencji rychłej beatyfikacji, a także we Mszy św. Po nabożeństwie zwiedzali izbę pamięci i pomodlili się przy grobie męczennika.

Msza św. koncelebrowana w intencji rychłej beatyfikacji ks. Stanisława Streicha (od lewej): ks. Bogdan Reformat – emeryt, ks. Wojciech Mueller – postulator, ks. Roman Kubicki – proboszcz. Luboń, 27 listopada 2023 r.

Ekshumacja

Dykasteria Spraw Kanonizacyjnych przy Stolicy Apostolskiej w nawiązaniu do prośby Jego Ekscelencji Księdza Arcybiskupa Stanisława Gądeckiego wyraziła zgodę na przeprowadzenie ekshumacji Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha, kanonicznego rozpoznania jego doczesnych szczątków, ich zabezpieczenia i złożenia w kościele pw. św. Jana Bosko w Luboniu. Jak słusznie zauważył o. Gabriel Bartoszewski, franciszkanin, Referent Spraw Kanonizacyjnych w Warszawie: „Aby Kościół uroczystym aktem mógł orzec, że doczesne szczątki zmarłego chrześcijanina mogą być uznane za re-

likwie, winna zaistnieć uprzednia moralna pewność, że są one autentyczne, czyli że należą do tej osoby, o którą chodzi. Tę pewność zyskuje się po identyfikacji, którą zdobywa się po urzędowej kościelnej ekshumacji w czasie trwania procesu diecezjalnego albo przed beatyfikacją lub deklaracją męczeństwa względnie po dokonaniu tych uroczystych aktów”.

Grób ks. Stanisława Streicha

Zatem określenie ekshumacji w ujęciu kościelnym ma wiele wspólnego z określeniem cywilnym. W sensie ścisłym dotyczy tego samego, czyli wydobywania szczątków z grobu i zachowania,

związanych z tym przepisanych, ostrożności. Sprawą wybitnie kościelną jest natomiast ich kanoniczne rozpoznanie i zabezpieczenie oraz przeniesienie na miejsce sakralne, aby w przyszłości, z racji beatyfikacji lub kanonizacji, mogły zostać uznane jako relikwie. Praktyka pokazuje, że Kościół zawsze troszczył się, aby doczesne szczątki Sług Bożych, zostały jak najwcześniej sprawdzone i uznane za autentyczne, z zachowa-

niem przepisów prawa zwłaszcza, w odniesieniu do faktu, że nie przysługuje im jeszcze kult publiczny.

Ekshumacja to kolejny, ważny krok w procesie beatyfikacyjnym, który obecnie znajduje w końcowej fazie etapu rzymskiego.

Ks. dr hab. Wojciech Mueller
postulator procesu beatyfikacyjnego

DROGA DO ŚWIĘTOŚCI Biuletyn Informacyjny nr 6/2023

Nakład: 220 egz.

Redakcja: Tomasz Magowski, ks. dr hab. Wojciech Mueller.

Zdjęcia: Archiwum Parafii pw. św. Jana Bosko w Luboniu, Tomasz Magowski, internet.

Adres redakcji: Parafia pw. Świętego Krzyża w Kobylnicy, ul. Polna 1, 62-006 Gruszczyń.

Strona internetowa: www.ksiadz-streich.org/index.php

Wydawca: Wydawnictwo Kontekst, ul. Plauta 17, 60-461 Poznań, kontekst2@o2.pl • www.wkn.com.pl

Dobrowolne wpłaty-ofiary na proces beatyfikacyjny:

konto bankowe 18 1090 1362 0000 0001 3288 6851

Modlitwa o beatyfikację Sługi Bożego ks. Stanisława Streicha (1902-1938)

Chryste, Najwyższy Arcykapłanie,
Ty przelałeś Swoją Najświętszą Krew
na odpuszczenie grzechów i poleciłeś,
aby Kościół składał ją Ojcu w ofierze.
Przyjmij do grona Błogosławionych
Twego Sługę, kapłana Stanisława.
Jemu dałeś palmę męczeństwa,
aby jego krew, przelana w Twojej świątyni,
umacniała ludzi w wierze.
Niech zasługa wiary i męczeńskiej śmierci
kapłana Stanisława wyjedna nam łaskę wierności Tobie,
który żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem
w jedności Ducha Świętego,
Bóg przez wszystkie wieki wieków.
Amen.

Za pozwoleniem władzy duchownej. N 1309/2016 – Poznań, 31 marca 2016 r.

O otrzymanych łaskach prosimy pisać na adres:
ks. Wojciech Mueller – postulator procesu beatyfikacyjnego
Parafia pw. św. Jana Bosko w Luboniu, ul. Jagielly 11, 62-030 Luboń

(www.ksiadz-streich.org/index.php)

www.boskolubon.archpoznan.pl/ks-stanislaw-streich-proces-beatyfikacyjny